# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 39480**

гр. София, 13.10.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 46 състав,** в публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мариана Маркова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **8473** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1 от ЗОДОВ вр. 203 и сл. АПК, вр. с чл. 284 и сл. ЗИНЗС.

Образувано е по искова молба на К. Р. Р., с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Б. от АК-В. срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" – МП за заплащане на сумата в размер на 3 000 лева, представляваща обезщетение за нанесени неимуществени вреди за периода от 26.05.2023 г. до 12.08.2025 г. ведно със законната лихва от предявяването на иска до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба е посочено, че противоправното деяние на ответника се обективизира в неизпълнение на задължението на затворническата администрация за осигуряване на добри и здравословни санитарно – битови условия чрез предприемане на мерки по дезинфекция на помещенията в Затворническо общежитие от открит тип „К." към СЦЗ. Отразено е, че в исковия период ищецът е изтърпявал наказание „лишаване от свобода" в размер на 3 години, наложено му по н.о.х.д. № 2823/2006 г. по описа на СГС. Изложено е, че в спалното помещение на затворническото общежитие имало дървеници, които смущавали съня на ищеца и той получавал обриви и алергии в резултат на ухапванията от тях. Твърди се, че в спалното помещение не е била извършвана редовна дезинсекция и необходимото периодично третиране от страна на служителите на ответника, в резултат на което се е достигнало до увеличеното разпространение на инсектите. Ищецът счита, че наличието на дървеници в затворническото общежитие обуславя извод за „нечовешко" и „унизително" отношение спрямо ищеца, поради което той претендира ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 3 000 лева, представляваща размера на претърпените от ищеца неимуществени вреди. Иска се и присъждане на направените по делото

разноски. В открито съдебно заседание ищецът се представлява от упълномощения адвокат.
Ответникът чрез юрк. В., оспорва иска като неоснователен и недоказан. Излага доводи, че не са налице доказателства за за незаконосъобразни действия или бездействия на администрацията, нито за претърпени от ищеца вреди и причинна връзка между твърдените неблагоприятни условия и претендираните неимуществени вреди. Поддържа, че твърдените в исковата молба ограничения и неудобства са следствие от изтърпяване на наложеното на ищеца наказание лишаване от свобода, в чието съдържание са включени режимни ограничения. Изтъква, че на територията на затворническите общежития се полагат усилия за подобряване на хигиенно-битовите условия, поради което не е налице бездействие от страна на администрацията. В тази връзка съвместно със СРЗИ е проведено обучение на служители на ответника за извършване на дезинфекция, дезинсекция и дератизация. Поддържа се, че тези дейности се извършват периодично. При тези съображения ответникът моли предявените искове да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.
Административен съд София град, I отделение, 46-ти състав, след като се запозна с приетите по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното, от фактическа страна:
Исковата претенция е с правно основание чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС и касае претърпени неимуществени вреди от действия и бездействия на органи по изпълнение на наказанията, твърдени като неизпълнение на задължението на държавата чрез администрацията на ответника за осигуряване на нормални условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода като се подсигурява редовна дезинсекция и необходимото периодично третиране против дървеници в спалните помещения.
От фактическа страна в исковата молба се твърди, че на 26.05.2023 г. ищецът постъпил в Софийски затвор, Затворническо общежитие от открит тип „К.“ за изтърпяване на наказание лишаване от свобода 3 години, наложено му по н.о.х.д. № 2823/2006 г. по описа на СГС. Изложено е, че в спалното помещение на затворническото общежитие имало дървеници, които смущавали съня на ищеца и той получавал обриви и алергии в резултат на ухапванията от тях. Твърди се, че в спалното помещение не е била извършвана редовна дезинсекция и необходимото периодично третиране от страна на служителите на ответника, в резултат на което се стигнало до увеличеното разпространение на инсектите.
Съгласно данните от постъпилия от ответника отговор с приложена информация от началника на затвора в [населено място] с рег. № 13398/04.12.2025 г., л.св. К. Р. Р., ЕГН [ЕГН], е преведен на територията на З. „К.“ от 13.06.2023 г. до 12.07.2025 г., когато е условно предсрочно освободен. В отговор са предоставени данни за пребиваването на ищеца в 1-ва група и бил настанен както следва: на 13.06.2023 г. е настанен в [жилищен адрес] в приемно спално помещение с лицата Б. А. К. и Х. С.; от 16.06.2023 г., след представяне в комисия за разпределение е настанен в 1-ва група, в [жилищен адрес] сп. п-е № 4, с лицата Д. Н. Д. и С. А. Б..; от 27.06.2023 г. пребивавал в горепосоченото спално помещение само с лицето С. А. Б.; от 13.09.2023 г. е преместен в [жилищен адрес] сп. п-е № 7, с лицето В. Г. У.; от 29.09.2023 г. е преместен в [жилищен адрес] сп. п-е № 12 с лицето К. С.; от 09.07.2024 г. бил сам в спалното помещение до 08.08.2024 г., когато настаняват лицето И. В. Г.; от 14.10.2024 г. отново остава сам в същото спално помещение; от 16.10.2024 г. в същото сп. помещение при него е настанено лицето М. Ю.; от 29.10.2024 г. останал отново сам в спалното помещение; от 06.11.2024 г. при него било настанено лицето Л. Д. Л.; от 06.03.2025 г. в сп. помещение стават трима с настаняването на лицето С. Е. Т.; от 28.03.2025 г. в

спалното помещение останали К. Р. Р. и Л. Д. Л.; от 23.05.2025 г. в същото спално помещение, а именно в [жилищен адрес] сп. п-е № 12, съжителства с л. св. Д. М. Ц., до 11.07.2025 г.
По конкретните твърдения в исковата молба е предоставена информация за дезинфекция и дератизация в спалните помещения. Тези дейности се извършвали по изготвен график от лицензирана външна фирма, като липсвали данни за протоколи за извършени действия по изготвения график. Поради липсата на ефективност от дейностите на външното дружество, от затворническата администрация са предприети мерки дезинсекционните и дератизационните обработки в местата за лишаване от свобода да се извършват само от квалифицираните служители, преминали курс на обучение за изпълнител на ДДД, съгласно нормативните изисквания на Наредба №1/05.01.2018 г. за условията и реда за извършване на ДДД, данни за протоколи за извършени действия по изготвения график, за което по делото са приложени заверени копия на протоколи.
Предоставена е още информация по отношение на здравословните оплаквания на ищеца за извършени прегледи, респективно прилагано лечение, като след справка с мед. фелдшер при З. „К.“ по делото ответникът сочи, че анамнестично се съобщавало за увеличени стойности на пикочна киселина - подагра и дископатия. По време на престоя З. „К.“ ищецът бил консултиран неколкократно по повод основното заболяване - дископатия. Извършени са изследвания - КАТ, електомиография и е консултиран с проф. К. Г., получил предписаната терапия. По повод подаграта спазвал хигиенно диетичен режим. На 09.08.2023 г. контузил дясна глезена става, изведен бил по спешност и консултиран в УМБАЛ „Св. А.“. Неколкократно предоставял документи за физиотерапия и рехабилитация за прекъсване на изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“. Молбата му била уважена, вкл. за срок от 04.03.2025 до 28.03.2025 г. съгласно постановление № 4/20.2.2025 г. на Софийска градска прокуратура.
Уточнено е, че по време на изтърпяване на наказанието в З. „К.“ нямало постъпили от ищеца К. Р. оплаквания от алергични реакции, причинени от инсекти, регистрирани в амбулаторния журнал.
По делото, ответникът предоставя и данни за битовите условия и спалните помещения.
Отговорът на ответника и конкретните факти в него по така предявената пред съда искова молба за обезщетение за неимуществени вреди, настъпили от ухапвания от дървеници, не са оспорени от ищеца.
По искане на ищеца е разпитан свидетелят С. Т. А., който твърди, че с ищеца са изтърпявали наказание „лишаване от свобода“ по едно и също време и са били на един етаж и в един отряд. Св. А. споделя, че спалното помещение, в което е бил настанен ищецът е имало хлебарки и дървеници. Свидетелят посочва, че администрацията на затвора извършвала дезинфекция на помещението веднъж месечно, без да се дезинфекцира спалното бельо. Св. А. заявява, че е виждал следи от ухапвания от насекоми по тялото на ищеца и той му е споделял, че в резултат на това не можел да спи. Свидетелят твърди, че достъпът до лекарския кабинет е свободен, но не знае дали ищецът е търсил медицинска помощ по повод ухапванията.
Свидетелят на ответната страна И. Я. И. – на длъжност инспектор „Социална дейност и възпитателна работа“ заявява, че познава ищеца, който през процесния период е бил настанен в З. „К.“, от където е освободен условно предсрочно на 12.07.2025 г. Св. И. посочва, че З. „К.“ е имало хлебарки и дървеници, но постоянно се извършва дезинфекция, за която до 2023 г. е отговаряла външна фирма, а след това са обучени служители на ответника. Свидетелят обяснява, че поддържането на ежедневната хигиена е задължение на лишените от свобода. Св. И. заявявя, че на ищеца са извършвани множество медицивски прегледи, но няма отразяване да се е оплаквал от ухапвания и да е имал нужда от лечение в тази връзка.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, което е юридическо лице към Министерство на правосъдието, с териториални структури, включващи и затворите - чл. 12, ал. 3 ЗИНЗС, за периода от 26.05.2023 г. до настоящия момент поради липса на редовна дезинсекция и необходимото периодично третиране от страна на служителите на ответника, в резултат на което се е стигнало до увеличеното разпространение на дървеници на територията на Затворническо общежитие от открит тип „К.“.
Искът е предявен срещу надлежен ответник по чл. 205 АПК във вр. чл. 285, ал. 1 ЗИНЗС –Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – юридическо лице, осъществяващо прякото ръководство и контрол върху дейността на местата за лишаване от свобода, с териториални служби, каквито са затворите.
Предявеният иск е допустим, а разгледан по същество – неоснователен, по следните съображения:
Съгласно чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. В случая с исковата молба се претендират претърпени неимуществени вреди, нанесени на ищеца в резултат на неизпълнение на задължението на държавата чрез администрацията на ответника за осигуряване на благоприятни условия като ищецът бил поставен в неблагоприятни такива за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода досежно подсигуряването на достатъчно топла вода за удовлетворяване на хигиенните нужди на ищеца, поради което съдът квалифицира иска с правно основание чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС. Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унизително отношение. Според чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.
За да възникне право на обезщетение по чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, е необходимо ищецът да докаже наличието на следните кумулативни предпоставки: нарушение на чл. 3 ЗИНЗС от страна на специализираните органи по изпълнение на наказанията, настъпила вреда в правната сфера на ищеца и наличие на пряка и непосредствена причинна връзка между нарушението и вредата.
За разлика от деликтната отговорност по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ при отговорността по чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС въпросът за вината на конкретните причинители на вредата е ирелевантен за възникването на отговорността. Освен това при отговорността по чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС е налице нормативно установена, по силата на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС, оборима презумпция за настъпване на неимуществените вреди като последица от нарушаването на забраната по чл. 3 ЗИНЗС.
Следователно, за разлика от отговорността по чл. 45 и сл. ЗЗД, при претендирането на която увреденият трябва да докаже наличието на причинени неимуществени вреди като пряка и непосредствена последица от неправомерното деяние, при отговорността по чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, по аргумент от чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС, ответникът е този, който носи тежестта да разколебае презумираното от закона настъпване в патримониума на лишения от свобода на твърдените от

него неимуществени вреди вследствие на нарушената от специализираните органи по изпълнение на наказанията забрана по чл. 3 ЗИНЗС.
Доказването на останалите елементи от фактическия състав на отговорността е изцяло в тежест на ищеца, който посредством пълно и главно доказване, тоест по категоричен и безсъмнен начин, трябва да установи по делто, че спрямо него е извършено твърдяното неправомерно действие, респективно че е налице неправомерно бездействие, от страна на специализиран орган по изпълнение на наказанията, с което е нарушена забраната по чл. 3 ЗИНЗС.
В разглеждания случай ищецът е изложил твърдения, че са му нанесени неимуществени вреди, тъй като не били извършвани редовна дезинсекция и периодично третиране от страна на служителите на ответника, в резултат на което се е достигнало до увеличеното разпространение на дървеници, от чиито ухапвания ищецът получавал обриви и не можел да спи.
Между страните не е спорно, че ищецът К. Р. Р., ЕГН [ЕГН], [населено място], е пребивавал в З. „К.“. По заявения начален момент на периода, съдът намира за необходимо да обсъди, че съгласно справката от началника на затвора в [населено място], с рег. № 13398/04.12.2025 г., Р. е пребивавал в З. „К.“ от 13.06.2023 г. до 12.07.2025 г. Този факт не е оспорен от ищеца, поради което само на това основание искът за периода 13.07.2025 г. – 12.08.2025 г. е неоснователен.
Съдът намира, че събраните по делото доказателства не сочат на незаконосъобразни действия/бездействия на служителите на З. „К.“, от които да се направи извод за нарушаване на забраната по чл. 3 ЗИНЗС.
Относно условията на изтърпяване на наказанието съдът съобразява информацията, предоставена от ответника по реда на чл. 284, ал. 3 от ЗИНЗС.
Като основание за предявения иск ищецът е посочил липсата на елементарни хигиенно-битови условия в помещенията, в които е бил настанен поради наличието на множество инсекти - хлебарки и дървеници, в резултат, на което в периода от 26.05.2023 г. до 12.08.2025 г. ищецът е бил нахапван от дървеници, което му причинявало неприятни усещания болки и страдания, получавал обриви. Това довело до нарушен сън, създавало му дискомфорт и невъзможност да се защити от това изтезание, като усещаното е определено от ищеца като поставяне в унизителни и нечовешки условия.
Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) в § 243 от решение по делото „Н. и др. срещу България“ от 27.01.2015 г. по отношение на ефекта на борбата с инсекти, за условията в българските затвори, споменава, че затворническите власти трябва да се справят с този проблем, чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и проверки на килиите, по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна.
Съгласно чл. 11 от Закона за здравето, държавният здравен контрол на територията на Република България се извършва с цел защита на здравето на гражданите, чрез осъществяване на дейностите по чл. 15 от закона, между които е надзора на заразните болести.
По см. на чл. 119а, ал. 1 от ППЗИНЗС дейността по държавния здравен контрол в ГДИН и териториалните й служби се осъществява съобразно закона за здравето, Закона за храните и подзаконовите им нормативни актове. Нормата на чл. 119, ал. 2, т. 11 от ППЗИНЗС обособява като основно направление в дейността по държавен здравен контрол контролът на извършваните дезисекционни и дератизационни обработки в териториалните служби на ГДИН.
Условията и реда за извършване на дезинфекции, дезинсекции и дератизации, както и компетентните физически и юридически лица са предмет на правна регламентация в Наредба № 1 от 05.01.2018 г., издадена по делегацията от чл. 62, ал. 2 от Закона за здравето. По см. на § 1, т. 1 от ДР на Наредбата “дезинсекция“ са методи и средства за унищожаване на вредните

членестоноги – паразити и преносители на инфекциозни и инвазионни болести по хората и животните. Помещенията в З. „К.“ попадат в предметния обхват на Наредбата, съгласно чл. 1, т. 1, б. „д“.
В чл. 3 от Наредбата е посочено, че дезинфекцията, дезинсекцията и дератизацията - имат за цел унищожаване или намаляване числеността на вредителите (патогенни микроорганизми, членестоноги и гризачи), които могат да бъдат причинители, преносители и резервоари на заразни болести по хората и животните. Нормата на чл. 4 от Наредбата въвежда задължение на физическите и юридическите лица, стопанисващи или ползващи обектите по чл. 1 от Наредбата да поддържат обектите чисти, в добро санитарно-хигиенно състояние, с ниско ниво на проницаемост на вредителите и да осигурят извършването на дезинфекции, дезинсекции и дератизации при поява на вредители и следи от присъствието им.
Разпоредбата на чл. 119б, ал. 1 от ППЗИНЗ въвежда като задължение на медицинските специалисти в сектор „Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода“ и лечебните заведения в местата за лишаване от свобода извършването на държавния здравен контрол. Правомощията на медицинските специалисти в лечебните заведения в местата за лишаване от свобода, са предмет на уредба в чл. 150 от ЗИНЗС, като част от тях са свързани с даване на предписания относно хигиената и чистотата на дрехите и спалните принадлежности, хигиената и чистотата на помещенията и на настанените в тях лишени от свобода. От изложеното по-горе е видно, че претенцията на ищеца за дървеници в спалното помещение следва да се преценява във връзка със задълженията на администрацията на затвора по чл. 4 от Наредба № 1 от 05.01.2018 г. и чл. 151, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от ЗИНЗС.
В случая конкретното оплакване е свързано с наличието на дървеници в помещенията, в които ищецът е пребивавал, и с отражението на този проблем върху неговото физическо и психическо състояние – ухапванията влошавали условията за сън и причинявали непрекъснато неудобство, поради появата на обриви и сърбежи според твърденията на ищеца.
От събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е пребивавал в З. „К.“ в периода 26.05.2023 г. до 12.07.2025 г. По делото са изискани и представени доказателства за условията и помещенията в които е пребивавал ищеца.
От страна на ответника са представени доказателства за извършвани периодични обработки срещу вредители и инсекти в З. „К.“. Доказано е, че от своя страна, затворническата администрация е извършвала третиране на помещенията с препарати срещу дървеници и хлебарки, по график и допълнително при сигнали. Следва да бъде посочено и че при обработването са били третирани не само спалното помещение, в което е бил настанен ищецът, но и други помещения на затвора. Администрацията е създала организация да поддържа ниско ниво на разпространение на вредителите и да осигури извършването на дезинсекция при тяхната проява и наличие на следи от същите. Ангажираните писмени доказателства от ответната страна установяват активно поведение на администрацията за преодоляване на констатирания системен проблем с популациите от дървеници и хлебарки. Представените Протоколи за извършвани ДДД обработки, както по сключения договор със специализирана фирма, прилагаща санитарно – дезинфекционни, дезинсекционни и дератизационни мерки, така и с обучен за целта персонал от ГДИН, през процесния период, сочи последователност и системност с оглед постигане на значително по - голяма ефективност.
От съвкупната преценка на доказателствата се налага извод, че тези мерки дори да не са били напълно ефективни, са довели до минимизиране на популацията от инсекти вследствие на активността на администрацията на ГДИН и до поддържане на същата в контролирани измерения.

Този извод се подкрепя от свидетелските показания, които потвърждават извършваните мероприятия по ДДД от страна на ГДИН, така и от представените писмени доказателства за извършваните обработки.
От приетите по делото доказателства не се установи ищецът да е посещавал медицинският център на затвора с отразени оплаквания за ухапвания от дървеници, за да получи медицинска помощ и медикаменти, както и от медицинската документация не се установява влошено здравословно състояние вследствие на ухапвания от дървеници или други насекоми. Не са налични и документи – молби за изискани медикаменти срещу ухапвания и съответно отказ да бъдат предоставени такива. Видно от представената информация от ответника във връзка със здравословните оплаквания на ищеца е, че са му извършвани прегледи, проведени консултации със специалист и е прилагано лечение във връзка с установени заболявания подагра и дископатия, както и консултация във връзка с контузия. По време на изтърпяване на наказанието в З. „К.“ от ищеца не са постъпвали оплаквания от алергични реакции, причинени от инсекти, регистрирани в амбулаторния журнал. За период толкова продължителен и при сочения интензитет на претърпените от ищеца вреди е нелогично същеият да не е направил нито едно оплакване.
По делото не са налични доказателства за твърдените емоционални преживявания, породени от увреждащите според ищеца бездействия на ответника - емоционални преживявания водещи до страдание, безпомощност, малоценност и унижения, като не са представени и писмени доказателства, свързани с медицински изследвания през процесния период – такива доказващи основното твърдение на ищеца за ухапвания от дървеници, вследствие на които е изпитал неблагоприятни емоции – неприятни усещания, болки и страдания. Няма данни същия да е подавал и сигнали до администрацията на З. „К.“ за наличие на инсекти, които да са му оказвали твърдените в исковата молба причинени неимуществени вреди.
Показанията на разпитания свидетел – лишеният от свобода С. Т. А., които на осн. чл. 172 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС се преценяват от съда с оглед на всички други доказателства по делото, като се взема предвид и възможната му заинтересованост. Относно гласните доказателства събрани чрез тези показания, съдът приема, че макар и изложени вследствие на преки наблюдения на свидетеля, същите не кореспондират с останалите събрани по делото доказателства, тъй като липсва медицинска документация, доказваща твърдението на ищеца за ухапвания от дървеници, вследствие на които е изпитал неблагоприятни емоции – болки и страдания. Св. А. твърди, че е виждал следи от ухапвания от насекоми по тялото на ищеца и той му е споделял, че в резултат на това не можел да спи, но не знае дали е търсил медицинска помощ по повод ухапванията. Разгледани по същество, в показанията на св. А. се съдържат общи твърдения за ухапвания на ищеца, но липсват посочени периоди от време, както и твърдения за изразени оплаквания на ищеца до затворническата администрация в тази връзка и/или предоставяне на медикаменти за лечение от администрацията на затвора или от близки на ищеца. Обратно на твърденията, събраните писмени доказателства изхождат от длъжностни лица, издадени при изпълнение на службата им, по установената форма и ред и като такива са годни доказателства относно обективираните в тях факти.
С оглед на гореизложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че не е осъществен съставът на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС и твърденията на ищеца са опровергани от представените от ответника в хода на производството писмени доказателства. Предвид всички доказателства по делото в тяхната съвкупност, макар и по делото да се установява, че мерките срещу дървениците в затвора – С. не са били напълно ефективни, следва да се отбележи, че за да попадне в обхвата на чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на това минимално ниво е относителна като

зависи и следва от преценката на всички обстоятелства по делото. В процесния случай, за съда не се установи наличие на незаконосъобразно действие или бездействие на ответника, вследствие на което ищецът да е бил подложен на изтезания, на жестоко, нечовешко или унизително отношение, както и да е бил поставен в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, които да уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. В пенитенциарните заведения за изтърпяване на наказание се търпят ограничения, свързани както със самото място, така и с режима и правилата на вътрешния ред, което обаче не е основание за ангажиране на безвиновната отговорност на държавата. Престоят му не може в никакъв случай да бъде квалифициран като унизително и обидно отношение или нечовешко третиране, съответно не представлява нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, при което неприложима се явява и разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС. Не са налице всички елементи от състава на законовата норма, а разминаването на посочените в исковата молба обстоятелства и събраните писмени доказателства, обосновава несъстоятелността на твърденията, че в резултат на незаконосъобразно неизпълнение на задължения на администрацията на ГДИН са причинени неимуществени вреди на ищеца, както се претендира.

Поради изложеното съдът приема, че исковата претенция на ищеца – е неоснователна, тъй като по делото не е доказано администрацията на ответника в З. „К.“, чрез действия или бездействия да е поставила ищеца в такива неблагоприятни условия, които по своя характер, продължителност и интензитет да съставляват нечовешко или унизително третиране по смисъла на чл. 3 ЗИНЗС, не се доказаха и претърпените от ищеца вреди, нито пряката причинно-следствена връзка със твърдените от него неимуществени вреди, поради което исковата претенция за присъждане на обезщетение в размер на 3000 лева за исковия период от 26.05.2023 г. до 12.08.2025 г., следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед неоснователността на главния иск, неоснователна, предвид акцесорния й характер, е и претенцията за лихва.

Искането за заплащане на разноски на ответника е неоснователно. В производството по ЗИНЗС не е предвидено изрично заплащане на юрисконсултско възнаграждение, за разлика от това по ЗОДОВ, и същите се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 и чл. 143 АПК, поради което ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложените съображения и на основание чл. 203 АПК вр. чл. 285, ал. 1 ЗИНЗС, Административен съд – София град, I-во отделение, 46-ти състав,

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявения на основание чл.1 от ЗОДОВ вр. 203 и сл. АПК, вр. с чл. 284 и сл. ЗИНЗС иск от К. Р. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Б. от АК-В., срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието иск за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 3 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за периода от 26.05.2023 г. до 12.08.2025 г. ведно със законната лихва от предявяването на иска до окончателното изплащане на вземането, в резултат на бездействия на администрацията на З. „К.“, изразяващи се в неизпълнение на задължението за редовна дезинсекция и необходимото периодично третиране против разпространението на дървеници.

Решението може да се обжалва пред тричленен състав на Административен съд София–град в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 АПК и по реда на чл.

137 АПК.

Съдия: